

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/177/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114209938
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová-Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4114209938.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bratislava, Bajkalská 30, IČO: 31 335 004, proti žalovaným: 1. X. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. K., P. XXXX, 2. F. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. K., X. H. XXX, zastúpená Mgr. Monikou Martonovou, advokátkou, so sídlom Bratislava, Vajnorská 8/A, IČO: 35 101 130, 3. U. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. K., X. H. XXX, 5. U. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. F. XX, 6. I. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. F. XX, o zaplatenie 7.211,91 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných v 1. a 3. rade proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 20. septembra 2018 č. k. 9C/315/2015-206 v spojení s opravným uznesením zo dňa 16. novembra 2018 č. k. 9C/315/2015-234 a o odvolaní žalovaných v 5. a 6. rade proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 27. októbra 2015 č. k. 9C/315/2015-89 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku, čo do splatnosti priznanej sumy s príslušenstvom p o t v r d z u j e .

Odvolanie žalovaných v 5. a 6. rade proti napadnutému uzneseniu zo dňa 27. októbra 2015 č. k. 9C/315/2015-89 o d m i e t a .

Žalobcovi voči žalovaným v 1. a 3. rade priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovaných v 1. až v 3. rade a žalovaných v 5. a v 6. rade zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 7.040,79 eura spolu s úrokom za úver vo výške 7,49 % ročne zo sumy 6.341,44 eura od 20. 12. 2013 do 12. 02. 2014, úrokom za úver vo výške 7,49 % ročne zo sumy 6.320,06 eura od 13. 02. 2014 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 7.062,17 eura od 20. 12. 2013 do 12. 02. 2014, úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 7.040,79 eura od 13. 02. 2014 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných. Druhým výrokom súd konanie v časti o zaplatenie sumy 149,74 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 149,74 eura od 20. 12. 2013 do zaplatenia a v časti o zaplatenie sumy 21,38 eura spolu s úrokom za úver vo výške 7,49 % ročne zo sumy 21,38 eura od 13. 02. 2014 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 21,38 eura od 13. 02. 2014 do zaplatenia zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca má voči žalovaným v 1. až v 3. rade a žalovaným v 5. a v 6. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 95,26%. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 7 ods. 2, 3, 4, § 8 ods. 3, 5, § 9 ods. 1, 2 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení, § 52 ods. 1, 2, 3, § 559 ods.

1, 2, § 517 ods. 2 OZ, § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., článkom VII. bod 5, 6, 8, § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 CSP. Uviedol, že žalobou doručenu súdu dňa 28. 03. 2014 sa žalobca domáhal od žalovaných zaplata sumy 7.211,91 eura s prísľušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. 2095630 3 02 bola so žalovanými v 1. až v 6. rade uzatvorená Zmluva o mimoriadnom medziúvere č. 2095630 0 03 a stavebnom úvere č. 2095630 3 02 zo dňa 25. 04. 2006, v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovaným v 1. až v 4. rade mimoriadny medziúver vo výške 9.294,30 eura. Žalovaní v 1. až v 4. rade sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky mimoriadneho medziúveru 7,49 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 58,02 eura a do nasporovania 40 % cieľovej sumy vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 46,47 eura. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa žalovaní v 1. až v 4. rade zaviazali splácať stavebný úver vrátane úrokov vo výške 4,70 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 81,33 eura. Žalovaní v 5. a v 6. rade prevzali ručením na seba povinnosť uspokojiť pohľadávku, ak ju neuspokojia žalovaní v 1. až v 4. rade. Žalovaní v 1. až v 4. rade porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa 19. 11. 2013 žalobca odstúpil od úverovej zmluvy a vyzval žalovaných v 1. až v 4. rade, aby v 7-dňovej lehote vrátili zostatok úveru. Žalovaní v 1. až v 4. rade peňažné prostriedky nevrátili. O odstúpení od zmluvy boli upovedomení aj žalovaní v 5. a v 6. rade. Žalobca naďalej úročí istinu dohodnutým úrokom za úver vo výške 7,49 % ročne. Účinnosť odstúpenia nastala dňa 19. 12. 2013. Dlžná suma ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy predstavuje sumu 7.211,91 eura, pričom pozostáva z istiny 6.341,44 eura, z nezaplatených úrokov za úver a z nezaplatených poplatkov vo výške 870,47 eura. Uznesením č. k. 9C/315/2015-129 zo dňa 31. 08. 2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27. 10. 2016, bolo konanie voči žalovanému v 4. rade zastavené. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade ako dlžníkom, žalovanými v 2. až 4. rade ako ďalšími dlžníkmi a žalovanými v 5. a v 6. rade ako spoludlžníkmi - ručiteľmi bola platne, riadne a v písomnej forme dňa 25. 04. 2006 uzatvorená Zmluva o mimoriadnom úvere a stavebnom úvere, na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý úver 9.294,30 eura. Žalovaní v 1. až v 4. rade porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať a pre omeškanie so splácaním úveru žalobca pristúpil dňa 19. 11. 2013 k odstúpeniu od zmluvy, účinnosť odstúpenia od zmluvy nastala dňa 19. 12. 2013. Zostatok úveru vyčíslil žalobca ako žalovanú sumu 7.211,91 eura spolu s úrokom za úver vo výške 7,49 % ročne zo sumy 6.341,44 eura od 20. 12. 2013 do zaplata, úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 7.211,91 eur od 20. 12. 2013 do zaplata. V zmluve bol dohodnutý úrok, úrok z omeškania, výška mesačných splátok a ostatné zmluvné dojednania, okrem iného aj účel úveru, ktorým boli dlžníci viazaní. Medzi stranami nebolo sporné, že im bol úver vyplatený a tento aj začali splácať, avšak po určitom čase sa dostali do omeškania a žalobca od zmluvy odstúpil a vyzval žalovaných na zaplata celej pohľadávky, nakoľko nastala predčasná splatnosť úveru pre nedodržanie zmluvných dojednaní. Žalovaní v 5. a v 6. rade prevzali na seba záväzok ručenia. Táto skutočnosť taktiež nebola medzi stranami sporná. Stranami nebola spochybňovaná ani výška istiny. Súd mal za to, že zmluva o mimoriadnom úvere a stavebnom úvere mala všetky potrebné náležitosti a zmluvu podpísali všetci žalovaní. Súd predmetnú zmluvu posudzoval ako spotrebiteľskú zmluvu, pretože o spotrebiteľskú zmluvu sa jedná v tom prípade, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ, čo bol v tomto konaní žalobca, ktorý poskytuje stavebné úvery a na druhej strane žalovaní ako spotrebiteľia. Súd mal za to, že žaloba je dôvodná, nakoľko dlžnú sumu, ktorú sa zaviazali žalovaní uhradiť, nezaplatili. Žalovaní v 1. a v 3. rade potvrdili, že dlh nesplácali, rovnako žalovaní v 5. a v 6. rade potvrdili, že zmluvu podpísali ako ručiteľia. Žalovaná v 2. rade potvrdila, že predmetnú zmluvu podpísala. Tvrdenie žalovanej o tom, že podpis mal len formálny charakter a že podľa názoru žalovanej ju k ničomu nezaväzoval, súd nepovažoval za skutočnosť, ktorá by mala za následok zánik jej povinnosti plniť spolu s ostatnými žalovanými. Bolo v záujme žalovanej v 2. rade, aby sa pred podpisom zmluvy oboznámila s jej obsahom a s povinnosťami, ktoré jej po podpise zmluvy zo zmluvy vyplývajú. Takéto konanie žalovanej v 2. rade nepožíva právnu ochranu. Zo strany žalovanej v 2. rade nebolo preukázané, že u nej chýbala vôľová zložka túto zmluvu uzavrieť, a preto súd nepovažoval predmetnú zmluvu vo vzťahu k žalovanej v 2. rade za neplatnú. Žalovaná taktiež potvrdila, že zo strany žalobcu jej boli doručované upomienky a výzvy, takže podľa názoru súdu mala vedomosť o tom, že zo zmluvy, ktorú podpísala, jej vyplývajú určité povinnosti. Nečinnosť žalovanej odôvodňovaná tým, že manžel ju odbil s tým, aby sa o to nestarala, nemožno považovať za konanie, ktoré by viedlo k zániku povinnosti žalovanej v 2. rade plniť. Vzhľadom k tomu, že žalovaní sa dostali s plnením do omeškania, priznal súd žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% ročne, počiatok omeškania je deň nasledujúci po účinnosti odstúpenia od zmluvy, t. j. od 20. 12. 2013 (účinnosť odstúpenia od zmluvy nastala 19. 12. 2013). Občiansky zákonník neupravuje povinnosť dlžníka platiť úroky popri úrokoch z omeškania, ale ani nevylučuje dohodu účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do splata

úveru. Súd prvej inštancie poukázal na rozsudok NS ČR z 27. 06. 2017 sp. zn. 33Obo/657/2005. Úroky a úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, avšak majú odlišné funkcie, a treba ich odlišovať. Kým zmluvné úroky sú odmenou za užívanie istiny, úrok z omeškania predstavuje zákonnú sankciu za omeškание so zaplacením istiny a na rozdiel od zmluvného úroku ho môže veriteľ požadovať, aj keď neboli dohodnuté. Pritom platí, že môžu existovať vedľa seba. Z hľadiska posúdenia doby, za ktorú boli pri peňažnej pôžičke dohodnuté úroky, je vždy určujúci obsah zmluvy podľa dohody zmluvných strán. Tento záver zopakoval Najvyšší súd ČR aj v rozsudku z 24. 07. 2014 sp. zn. 33Cbo/140/2014 tak, že súdna prax a odborná literatúra sa zhodujú v tom, že zmluvné úroky predstavujú odmenu za požičanie peňazí a úroky z omeškania sú sankciou za porušenie povinnosti - nedodržanie dohodnutej doby splatnosti. Kým povinnosť dlžníka zaplatiť veriteľovi dohodnuté úroky vzniká zo záväzkov v zmluve, povinnosť platiť úroky z omeškania vyplýva zo zákona, ako dôsledok omeškania so splnením dlhu. I keď dlžník nie je v omeškani so splnením dlhu, môže veriteľ požadovať dohodnuté úroky a úroky z omeškania môže požadovať pri omeškani dlžníka aj z pôžičky, kde neboli dohodnuté úroky. Oba úroky môžu byť veriteľom požadované vedľa seba bez ohľadu na skutočnosť, či sa jedná, alebo nejedná o občianskoprávny vzťah. V danom prípade dohodnutý úrok v zmluve vo výške 7,49 % ročne patrí žalobcovi ako veriteľovi do vrátenia požičaných peňažných prostriedkov, a preto žalovaní ako dlžníci sú povinní vrátiť žalobcovi nielen poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úrok z úveru, ktorý nemá vplyv na omeškание žalovaných ako dlžníkov, ale je skutočnosťou, ktorá zakladá vznik nových sankčných záväzkov dlžníkov. Vzhľadom na uvedené, súd priznal žalobcovi aj úrok za úver vo výške 7,49 % ročne zo sumy 6.341,44 eura od 20. 12. 2013 do 12. 12. 2014 (správne má byť 12. 02. 2014) a úrok za úver vo výške 7,49% ročne zo sumy 6.320,06 eura od 13. 02. 2014 do zaplatenia. Vzhľadom k tomu, že žalobca podaním doručeným súdu dňa 16. 06. 2017 vzal svoj návrh v časti o zaplatenie sumy 149,74 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 149,74 eura od 20. 12. 2013 do zaplatenia a v časti o zaplatenie sumy 21,38 eura spolu s úrokom za úver vo výške 7,49 % ročne zo sumy 21,38 eura od 13. 02. 2014 do zaplatenia späť, súd konanie v tejto časti v súlade s § 145 ods. 2 CSP zastavil. O priznaní náhrady trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP a náhradu trov konania pomerne rozdelil. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 7.211,91 eura (100 %) úspešný bol v časti zaplatenia sumy 7.040,79 eura (97,63 %, v časti sumy 149,74 zobral žalobca žalobu späť bez uvedenia dôvodu a v časti sumy 21,38 eura zobral žalobca žalobu späť z dôvodu, že dlh bol v tejto časti splnený dňa 12. 02. 2014, t. j. pred podaním žaloby, ktorá bola podaná dňa 28. 03. 2014, v časti súm 149,74 eura a 21,38 eura, teda žalobca nebol úspešný). Úspech žalovaných bol 2,37 %. Čistý úspech žalobcu je v rozsahu 95,26 %, a preto súd priznal žalobcovi nárok na trovy konania v rozsahu 95,26%. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný v 1. rade, namietajúc rozhodnutie súdu, čo do splatnosti dlžnej sumy s príslušenstvom, keď nesúhlasil s povinnosťou plniť dlh s príslušenstvom do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Mal za to, že súd v dostatočnej miere nezohľadnil finančné možnosti žalovaných, ktorí nie sú v stave, aby túto časť rozsudku splniť mohli. Navrhol, aby súd žalovaným v 1. a 3 rade umožnil dlžnú sumu s príslušenstvom uhradiť formou splátok, sumou 150 eur mesačne.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, čo do splatnosti priznanej sumy s príslušenstvom, podala v zákonnej lehote odvolanie i žalovaná v 3. rade, a to s totožným obsahom ako žalovaný v 1. rade.

4. K odvolaniu žalovaných v 1. a 3. rade sa písomne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že napádaný rozsudok považuje za správny, nakoľko neboli splnené podmienky na povolenie plnenia dlhu v splátkach. Ak má súd rozhodnúť, že je namieste v prejednávacom prípade stanoviť, že sa má uložená povinnosť splácať v splátkach, musí byť táto časť výroku rozhodnutia súdu podložená zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodnili záver súdu o potrebe takéhoto rozhodnutia. Z odôvodnenia napádaného rozsudku vyplýva, že žalovaní 1. a 3. rade na preukázanie potreby odchyliť sa od všeobecnej úpravy lehoty na splnenie povinnosti nepredložili žiadne doklady, ktoré by túto potrebu preukázali, pričom o povolenie plniť dlh v splátkach počas konania ani nežiadali. Odvolacie konanie má slúžiť na odstránenie prípadných nesprávností v prvostupňových rozhodnutiach, neslúži na dodatočné využívanie prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany, ktoré strana nevyužila v prvostupňovom konaní. Z uvedených dôvodov pokladá rozhodnutie súdu ponechať na splnenie povinnosti uloženej napadnutým rozsudkom zákonom stanovenú trojdňovú lehotu, za správne.

5. Žalovaní v 1. a 3. rade v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedli, že nie je pravdou, že by sa nesnažili dohodnúť možnosť splácania dlhu, pokúšali sa o to so zástupcom žalobcu telefonicky, pričom im bolo oznámené, že celú sumu musia zaplatiť naraz.

6. Napadnutým uznesením zo dňa 27. októbra 2015 č. k. 9C/315/2015-89 súd prvej inštancie uložil žalovaným v 1. rade, v 4. rade, v 5. a 6. rade poriadkovú pokutu, a to každému z nich vo výške 150 eur, ktorú boli povinní zaplatiť na účet súdu do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 53 ods. 1, 2 OSP a tým, že žalovaní nedostavením sa na pojednávanie súdu dňa 27. 10. 2015, resp. včasným neospravedlnením sa na toto pojednávanie, i napriek dostatočnému časovému priestoru od jeho vytyčenia, hrubo sťažili postup súdu a zasiahli i do základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

7. Proti tomuto uzneseniu podali odvolanie žalovaní v 5. a 6. rade, obaja v podaných odvolaniach zhodne udávajú, že ich účasť pred pojednávaním bola ospravedlnená telefonicky, vzhľadom k ich veku a zdraviu sa na pojednávanie nemali ako dostať a ich neúčasť na pojednávaní nebola úmyselná.

8. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi podaných odvolaní žalovaných v 1. a 3. rade (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, s verejným vyhlásením rozsudku a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalovaných v 1. a 3. rade proti napadnutému rozsudku nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku, čo do splatnosti priznanej sumy s príslušenstvom, podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny. Vo vzťahu k podanému odvolaniu žalovaných v 5. a 6. rade proti napadnutému uzneseniu súdu prvej inštancie zo dňa 27. 10. 2015 č. k. 9C/315/2015-89, zaoberajúc sa najskôr tým, či odvolanie žalovaní podali včas, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovaných v 5. a 6. rade je potrebné podľa § 386 písm. a/ CSP odmietnuť z dôvodu, že odvolanie bolo podané oneskorene, t. j. po uplynutí zákonnej lehoty.

9. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

10. Podľa § 470 ods. 2 prvej vety CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 379 CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak
a/ od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý
b/ ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov
c/ určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

13. Podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

14. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania (okrem prípadov uvedených v ustanovení § 379 CSP), tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

15. Predmetom konania je nárok žalobcu uplatnený žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 28. 03. 2014, vyplývajúci zo vzniknutého dlhu žalovaných v 1. až 3. rade a v 5. a 6. rade (po zastavení konania vo vzťahu k žalovanému v 4. rade) v súvislosti s uzavretou Zmluvou o mimoriadnom medziúvere č. 2095630 0 03 a stavebnom úvere č. 2095630 3 02 zo dňa 25. 04. 2006. Keďže žalovaní v 1. a 3. rade

podali odvolanie len v časti splatnosti priznanej sumy s príslušenstvom, odvolací súd sa v odvolacom konaní zaoberal už len zročnosťou priznanej sumy s príslušenstvom.

16. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak, súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

17. Vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach, pričom zároveň stanoví výšku splátok a podmienky ich zročnosti. Zároveň umožňuje súdu určiť, že nezaplatením, resp. omeškaním s plnením čo i len jednej splátky nastáva zročnosť celého plnenia. Pokiaľ strata výhody splátok nie je v rozhodnutí výslovne vymedzená, strana, v prospech ktorej je podľa rozsudku plnené, nemá oprávnenie požadovať splnenie celého dlhu pre omeškanie alebo nesplnenie niektorej splátky.

18. Odvolací súd, vychádzajúc z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie v danej veci, dospel k záveru, že odvolanie podané žalovanými v 1. a 3. rade, z hľadiska nimi vymedzených dôvodov, nebolo spôsobilé privodiť zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie, čo do splatnosti priznanej sumy s príslušenstvom v prospech odvolateľov. Z obsahu spisu je nesporné, že žalovaní až v rámci odvolacieho konania žiadali, aby im plnenie priznanej sumy s príslušenstvom súd povolil realizovať vo forme splátok. Takúto požiadavku žalovaných v 1. a 3. rade odvolací súd, zhodne s názorom žalobcu prezentovaným vo vyjadrení k podaným odvolaniam, považuje za oneskorenú, keď v konaní nebolo preukázané a ani tvrdené, že by tak žalovaní nemohli urobiť v konaní pred prvoinštančným súdom.

19. Žalovaným nič nebránilo, aby tento prostriedok procesnej obrany využili v konaní pred súdom prvej inštancie, a nie až v rámci odvolacieho konania. Potom na túto požiadavku žalovaných odvolací súd s ohľadom na ustanovenie § 366 CSP nemôže prihliadať. Teda, pokiaľ žalovaní tento prostriedok procesnej obrany uplatnili až v rámci podaného odvolania proti napadnutému rozhodnutiu súdu prvej inštancie, bez toho, že by bolo preukázané, že tak nemohli urobiť už v konaní pred súdom prvej inštancie, na takúto neprípustnú novotu odvolacieho konania odvolací súd nemôže prihliadať.

20. Rovnako je potrebné uviesť i to, že i v prípade včasného uplatnenia požiadavky žalovaných na plnenie v splátkach, by nebolo možné považovať podané odvolanie žalovaných za dôvodné, a to i z toho ohľadu, že žalovaní napriek tomu, že žiadali o možnosť plnenia priznanej sumy s príslušenstvom v splátkach, túto svoju požiadavku na plnenie v splátkach neopreli o žiadne konkrétne skutkové okolnosti, z ktorých by bolo zrejmé a jednoznačné, že ich majetkové a sociálne pomery takúto možnosť plnenia odôvodňujú. Len všeobecné konštatovanie žalovaných, že plnenie v lehote 3 dní nie je pre nich možné, bez toho, že by bolo i skutočne zrejmé, že tomu tak je, nie je v žiadnom prípade spôsobilé privodiť zmenu rozhodnutia v prospech odvolateľov.

21. S ohľadom na uvedené, je odvolací súd tohto názoru, že pre rozhodnutie súdu o plnení v splátkach neboli dané žiadne dôvody, keď pre rozhodovanie súdu o tom, že určí dlhšiu lehotu na plnenie, resp. určí plnenie v splátkach musí mať súd preukázané, že sa jedná o odôvodnený prípad. V danej veci takáto skutočnosť zjavne preukázaná nebola, keď jednak takáto požiadavka žalovaných na túto formu splnenia pohľadávky žalobcu nebola pred rozhodnutím súdu prvej inštancie riadne a odôvodnene prednesená. Odvolací súd tak napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, čo do splatnosti priznanej sumy s príslušenstvom považoval za vecne správny, a preto ho v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

22. Predmetom prejednávania odvolací súdom, v dôsledku podaných odvolaní žalovaných v 5. a 6. rade bolo i napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 27. októbra 2015 č. k. 9C/315/2015-89, ktorým súd (okrem iného) uložil žalovaným v 5. a 6. rade poriadkovú pokutu, každému z nich po 150 eur.

23. Podľa § 204 ods. 1 OSP (účinného v čase podania odvolania žalovanými), sa odvolanie podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

24. Podľa § 57 ods. 1 OSP (účinného v čase podania odvolania žalovanými), do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty.

25. Podľa § 57 ods. 3 OSP (účinného v čase podania odvolania žalovanými), lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

26. Podľa § 386 písm. a/ CSP (účinného v čase rozhodovania odvolacieho súdu o podaných odvolaniach) odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene.

27. Odvolací súd sa pred vecným preskúmaním napadnutého rozhodnutia zaoberal otázkou včasného podania odvolania. Posudzujúc včasnosť odvolaní podaných žalovanými v 5. a 6. rade, odvolací súd zistil, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z 27. októbra 2015 č. k. 9C/315/2015-89 bolo obom žalovaným v 5. a 6. rade doručené dňa 24. 11. 2015. Lehota na podanie odvolania začala obom žalovaným plynúť dňa 25. 11. 2015 a uplynula dňa 09. 12. 2015 - streda. Obaja žalovaní podali odvolanie proti napadnutému uzneseniu jeho odoslaním na poštovú prepravu až dňa 11. 12. 2015, z čoho je potom potrebné ustáliť, že žalovaní v 5. a 6. rade podali odvolanie proti uzneseniu o uložení poriadkovej pokuty súdom prvej inštancie oneskorene.

28. Z týchto dôvodov odvolací súd odmietol odvolanie žalovaných v 5. a 6. rade podľa § 386 písm. a/ CSP ako oneskorene podané a nemohol sa už zaoberať dôvodmi odvolania a vecnou správnosťou rozhodnutia súdu prvej inštancie.

29. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní plne úspešnému žalobcovi vo vzťahu k odvolateľom v 1. a 3. rade priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).